

НАВЧАЛЬНІ ПРОГРАМИ

(витяги з робочих навчальних програм предметів, за якими проводиться навчання на відділенні доуніверситетської підготовки)

УКРАЇНСЬКА МОВА

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 90

САМОСТІЙНА РОБОТА – 38

КОНТРОЛЬНІ РОБОТИ – 6

ВСЬОГО – 134

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Мета і завдання курсу – повторення, узагальнення та систематизація знань, передбачених шкільною програмою з української мови; теоретичний розділ має допомогти абітурієнтові поновити свої знання, необхідні для формування навичок їх вживання.

Обсяг курсу – 96 годин практичних занять і 38 годин самостійної роботи абітурієнтів.

Примітка: після кожної теми подаються посилання до певних сторінок таких посібників:

1. Васильцова І.О., Гревцева Т.М., Нечипоренко А.Ф. Українська мова для вступників до вищих навчальних закладів. – К., 2000.

2. Пазяк О.М., Сербенська О.А., Фурдуй М.І., Шевченко Л.Ю. Українська мова. Практикум. – К., 2001.

3. Сучасна українська літературна мова. За ред. А.П.Грищенка. – К., 1997.

ЛЕКЦІЇ (приклад)

РОЗДІЛ 1. ФОНЕТИКА, ОРФОЕПІЯ, ГРАФІКА.

Тема 1. Вступ до вивчення курсу. Актуальність вивчення державної мови. Українська мова серед інших слов'янських мов. Багатство, виразність, милозвучність української мови. ([1], 9-10)

Тема 2. Фонетика. Понятійний апарат. Голосні та приголосні звуки. ([1], 11-13; [2], 59-76)

Тема 3. Орфоепія. Термінологічний мінімум. Поняття орфоепічної норми. Наголос. Засоби милозвучності. ([1], 14-16; [2], 113-120)

Тема 4. Графіка. Термінологічний мінімум. Графічна норма. Звук і літера. Склад. Абетка. ([1], 17-20; [2], 123-126)

РОЗДІЛ 3. ЛЕКСИКА І ФРАЗЕОЛОГІЯ.

Тема 16. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні та багатозначні слова. Пряме і переносне значення слова. ([1], 21-24; [2], 5-8; [3], 102-110)

Тема 17. Синоніми, антоніми, омоніми. Загальноновживана лексика. Діалектні та професійні слова. Застаріла лексика. Неологізми. ([1], 21-24; [2], 5-8)

РОЗДІЛ 4. МОРФОЛОГІЯ.

Тема 18. Морфологія: поняття про самостійні та службові частини мови. Іменник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Лексико-граматичні розряди іменників. Поділ іменників на відміни. ([1], 31-44; [2], 203-214)

Тема 19. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Значеннево-граматичні розряди прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників. Різновиди прикметникових закінчень. ([1], 45-48, [2], 214-219)

ТЕМИ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

1. Співвідношення звуків і букв, звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ** та буквосполучень **дз, дзь, дж.** ([2], 113-120)

2. Склад, наголос. ([1], 15-16; [2], 99-105)

7. Поняття про фразеологію. Фразеологізми в ролі членів речення. ([1], 25-27)

8. Система закінчень іменників I відміни. ([1], 35-37; [2], 205-211)

9. Система закінчень іменників II відміни. ([1], 38-41; [2], 205-211)

10. Система закінчень іменників III відміни. ([1], 42-43; [2], 205-211) і так далі...

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 96

САМОСТІЙНА РОБОТА – 30

КОНТРОЛЬНІ РОБОТИ – 8

ВСЬОГО – 132

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Добре засвоєння курсу історії української літератури вимагає не тільки глибокого вивчення теорії, а й творчого засвоєння художніх текстів, щоб вільно орієнтуватися в літературному процесі й давати правильну оцінку літературним фактам та явищам.

Викладання курсу української літератури має **мету і завдання**:

- 1) розвивати в абітурієнта здібності до самостійного осмислення художніх текстів;
- 2) дати можливість абітурієнту ознайомитися з багатьма літературними творами і дослідити їхню художню цінність.

Під час виконання контрольних завдань абітурієнту необхідно вміти вільно орієнтуватися в літературному процесі; знати основні літературознавчі терміни; тематику, проблематику, образну та художню системи програмних літературних творів.

ЛЕКЦІЇ

РОЗДІЛ 1. УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ (ФОЛЬКЛОР).

Тема 1.1. Лекція. Вступ. Мета і завдання курсу історії української літератури. Усна народна творчість як особлива форма мистецтва. Жанри усної народної творчості. ([3], ст.20-37)

Тема 1.2. Лекція. Визначення жанру казки. Особливості народних казок. Народні казки: “Названий батько”, “Мудра дівчина”, “Про правду і кривду”. Тематика, проблематика, система образів. ([1], ст.6-22)

РОЗДІЛ 2. ЛІТЕРАТУРА КИЇВСЬКОЇ РУСІ (ПРАДАВНЯ УКРАЇНСЬКА ТА ДАВНЯ УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА).

Тема 2.1. Лекція. “Слово о полку Ігоревім...” – найвидатніша пам’ятка прадавньої української літератури. Авторство. Образи князів, воїнів, картини природи. Художні особливості. Художнє та пізнавальне значення. ([4], ст.23; [5], ст.25)

Тема 2.2. Лекція. Світська перекладна та оригінальна література. Поняття про літописи. “Повість минулих літ”, “Галицько-Волинський літопис”. Тематика, проблематика, художня та історична цінність. Ораторська, проповідницька проза – “Слово про Закон і Благодать” Іларіона. ([5], ст.19)

РОЗДІЛ 4. НОВІТНЯ УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА.

Тема 4.6. Лекція. Життя і творчість Остапа Вишні. Жанри гумористичної літератури. Тематика творів. “Чухраїнці”, “Зенітка”, “Мисливські усмішки”, “Моя автобіографія”, “Усипка, утечка, усушка й утруска”. Значення творчості письменника. ([7], ст.126-135)

Тема 4.12. Лекція. Кіноповість як жанр літератури. Життя і творчість Олександра Довженка: “Зачарована Десна”, “Україна в огні”, “Щоденник”. Значення творчості письменника. ([7], ст.264-271)

Тема 4.13. Для самостійного опрацювання. Пісенна творчість А.Малишка: “Пісня про рушник”, “Лист до гречки”, “Правда”, “Важкі вітри не випили роси”, “Чому сказати, й сам не знаю”, “Прометей”. ([4], ст.289-295)

ОСНОВНА РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1) Н.Й.Волошина, О.М.Бандура – Українська література. Підручник. 5 клас. – Київ, “Освіта”, 1994.

2) О.М.Бандура, Є.М.Кучеренко – Українська література. Підручник. 6 клас. – Київ, “Освіта”, 1993.

3) В.Цимбалюк – Українська література. Підручник. 7 клас. – Київ, “Освіта”, 1995.

4) О.М.Бандура, Н.Й.Волошина – Українська література. Підручник. 8 клас. – Київ, “Освіта”, 1995.

- 5) Б.Степанишин – Українська література. Підручник. 9 клас. – Київ, “Освіта”, 1995.
- 6) П.Хропко – Українська література. Підручник. 10 клас. – Київ, “Освіта”, 1995.
- 7) Р.В.Мовчан, Ю.І.Ковалів, В.Ф.Погребенник, В.В.Панченко – Українська література. Підручник. 11 клас. – Київ, “Перун”, 2001 і т.д.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

- 1) *Брюховецький В.С.* Микола Зеров. – Київ, 1990.
- 2) *Брюховецький В.С.* Ліна Костенко: Нарис життя і творчості. – Київ, 1990.
- 3) *Гаєвська Н.М.* Павло Грабовський: Нарис життя і творчості. – Київ, 1994.
- 4) *Гаєвська Н.М., Коломієць В.В., Стрюк Л.Б.* Українська література в запитаннях і відповідях. – Київ, 1998.
- 5) *Гончар О.І.* Григорій Квітка-Основ'яненко: Життя і творчість. – Київ, 1964.
- 6) *Дем'янівська Л.С.* Іван Карпенко-Карий (І.К. Тобілевич): Життя і творчість. – Київ, 1995.
- 7) *Деркач Б.А.* Леонід Глібов: Життя і творчість. – Київ, 1982. та інше...

АНГЛІЙСЬКА МОВА

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ПРАКТИЧНІ – 76

ІНД. РОБ – 36

ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ – залік

ВСЬОГО ГОДИН – 112

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Навчання іноземної мови носить професійно-орієнтовний характер, тому його мета і зміст визначаються в першу чергу комунікативними, пізнавальними та професійними потребами перекладача англійської мови.

Метою викладання англійської мови є практичне оволодіння комунікативною компетенцією на основі поетапного набування знань і мовних навичок.

Практична мовна підготовка з самого початку набуває чіткої професійної орієнтації.

Домінуючими є чотири напрямки:

- 1) розвиток навичок і вмінь творчого володіння усним та писемним мовленням у різних комунікативних сферах і ситуаціях спілкування;
- 2) практичне застосування філологічних знань;
- 3) використання англійської мови як засобу підвищення загальноосвітнього і професійного рівня студентів;
- 4) поглиблення та удосконалення кожної з вищезгаданих концепцій.

Реалізація практичної мети курсу англійської мови поєднується з реалізацією виховної, загальноосвітньої та розвиваючої цілей.

Практичний курс англійської мови розвиває логічне мислення студентів, їх іншомовну мовленнєву здібність, різні види пам'яті, уяву, загальнономовленнєві та загальнонавчальні вміння, вміння самостійної роботи з мовним матеріалом тощо.

ВИМОГИ ЩОДО ВОЛОДІННЯ ВИДАМИ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Вступник повинен мати такий рівень мовленнєвої компетенції:

Аудіювання й усне мовлення. Абітурієнт повинен розуміти іноземну мову в обсязі тематики, визначеної програмою середньої загальноосвітньої школи, сприймати мовлення іншої особи при безпосередньому спілкуванні, а також у грамзапису, усвідомлюючи як зміст аудитивного матеріалу, так і його функціонально-стилістичні особливості.

Тривалість звучання аудитивного матеріалу – до 2 хвилин, довжина фраз – до 10 слів. Аудитивні тексти повинні складатися на базі мовного матеріалу, визначеного програмою, і містити в собі до 5% незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися.

Розуміння прослуханого перевіряється за допомогою відповіді на запитання до тексту або викладу змісту рідною мовою.

Читання і переклад. Вступник повинен уміти читати мовчки з повним розумінням змісту текст суспільно-політичного, науково-популярного характеру, що містить до 7% незнайомої лексики, про значення якої можна здогадатись або визначити за допомогою словника. Швидкість читання – до 1 700 друкованих знаків за одну академічну годину.

Мовний матеріал. Вступник повинен мати такий рівень мовної компетенції:

Фонетика

Вимова і розпізнавання на слух усіх звуків англійської мови.

Наголос. Фразовий наголос. Поділ речень на смислові групи. Інтонація простих, складних, розповідних (стверджувальних і заперечних), питальних і спонукальних речень.

Лексика

1000 л.о., у тому числі 850 одиниць продуктивної лексики. Слова, утворені за допомогою афіксів: суфіксів іменників **-er, -or, -ist, -dom, -ance, -ence, -ing, -ment, -ness, -ity, -tion (-sion)**; прикметників **-less, -ful, -al, -ous, -ive, -able, -y**; числівників **-teen, -ty, -th**; прислівників **-ly**; префіксів дієслів **-re**; прикметників **un-, dis-**, а також конверсії (**work – to work, rain – to rain**).

Граматика

А. Для усного мовлення

Синтаксис. Вживання простого (поширеного, непоширеного) речення з дієслівним, іменним і складеним присудком, простого розповідного (стверджувального й заперечного), питального та спонукального, складносурядного зі сполучниками **and, but** і складнопідрядного зі сполучниками **when, if, that, because**:

Речення зі зворотом **There is (are)**.

Вживання безособових речень типу **It is warm. It is late. It snows.**

Складний додаток **I told him to do.**

Морфологія. Іменник. Вживання іменників у множині, присвійному відмінку.

Артикль. Основні випадки вживання неозначеного, означеного, нульового артиклів.

Прикметник. Вживання прикметників у вищому і найвищому ступенях, утворених за допомогою суфіксів і допоміжних слів.

Дієслово. Вживання дієслів **to be, to have**, а також модальних дієслів **can, may, must (have to)**. Вживання **Present Indefinite (Simple)** для вираження звичайних дій, що відбуваються постійно, регулярно, а також для вираження дій, що відбуваються одна за одною. Вживання **Past Indefinite (Simple)** для вираження дій, які відбувалися у закінчений період часу в минулому: **Future Indefinite (Simple)** – для вираження майбутніх дій; **Present Continuous (Progressive)** – для вираження дій, що відбуваються у момент мовлення; **Present Perfect** – для вираження дій, завершених у минулому, результат яких пов'язаний із теперішнім. Вживання **Present Indefinite** – для позначення майбутньої дії у підрядних реченнях умови і часу після сполучників **when, if**. Вживання **Present, Past, Future Indefinite (Simple) Passive**. Узгодження часів.

Прислівник. Вживання прислівників у вищому і найвищому ступенях порівняння, утворених за допомогою суфіксів і допоміжних слів.

Займенник.

Б. Для читання

Морфологія. Вступники повинні розпізнавати і розуміти при читанні речення, що містять **Present Past Continuous (Progressive) Tense**, форми на **-ing** (герундій, дієприкметник І).

Синтаксис. Вступники повинні розпізнавати і розуміти при читанні умовні речення, що виражають нереальні, неможливі дії.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бонк Н.А., Котій Г.А., Лук'янова Н.А. Підручник англійської мови: М., Вища освіта. –1993.
2. Верба Г.В., Верба Л.Г. Довідник з граматики англійської мови: К., Освіта. –1997.
3. Куліш Л.Ю. Прискорений курс англійської мови: К., Освіта. –1991.
4. Murphy R. Practical grammar in use: Oxford University Press. –1999.
5. Socus J.L. Headway: Oxford University Press. –2000. і т.д....

БІОЛОГІЯ

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 88

САМОСТІЙНА РОБОТА – 30

КОНТРОЛЬНІ РОБОТИ – 6

ВСЬОГО – 124

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Курс дисципліни “Біологія” розрахований на слухачів курсів доуніверситетської підготовки. Предмет включає проведення лекційних годин та самостійної роботи. Основними формами педагогічного контролю за виконанням абітурієнтами навчальної програми курсу є оцінка роботи на занятті, оцінка відповіді на контрольній роботі та підсумкова оцінка роботи протягом року.

Викладання курсу біології має **мету і завдання**:

- знання найголовніших понять, закономірностей і законів, що стосуються будови, життя і розвитку рослинного, тваринного і людського організмів, розвитку живої природи;
- знання будови, життя рослин, тварин, грибів, прокаріотів і людини, основних груп рослин і класифікації тварин;
- уміння обґрунтувати висновки, оперувати поняттями при поясненні явищ природи з наведенням прикладів із практики сільськогосподарського і промислового виробництва, охорони здоров'я тощо. Цьому вмінню надається особливе значення, тому що воно буде свідчити про усвідомлення знань, про розуміння вступником матеріалу, що викладається.

У процесі вивчення курсу біології передбачається вивчення таких розділів:

- Ботаніка
- Зоологія
- Людина та її здоров'я
- Загальна біологія

ЛЕКЦІЇ

РОЗДІЛ 1. БОТАНІКА.

Тема 1.1. Лекція. Вступ до біології. Ботаніка – наука про рослини. Особливості будови рослин. Загальна характеристика твірної тканини, провідної тканини, покривної тканини, механічної тканини. ([3], ст. 174-180)

Тема 1.2. Лекція. Вегетативні органи рослини. Коренева система, її анатомічна будова та її функції. Поняття про тургор, осмос та осмотичний тиск. Стебло, розгалуження стебла, внутрішня будова стебла. Видозміни пагонів. Вегетативне розмноження. Будова листка, та його функції. ([1], ст. 39-67 ; [5], т. II ст. 150-155)

Тема 1.3. Лекція. Квітка, насіння. Анатомічна будова квітки. Типи суцвіть. Запилення та запліднення рослини. Будова насіння. Розповсюдження насіння в природі. Значення квіток і насіння в природі та в житті людини. ([2], ст. 47-55 ; [3], ст. 205-217)

Тема 1.4. Лекція. Плід та його типи. Розповсюдження плодів у природі. Значення в народному господарстві. ([1], ст. 83-88 ; [3], ст. 217-222)

РОЗДІЛ 2. ЗООЛОГІЯ.

Тема 2.1. Лекція. Тип найпростіші. Загальна характеристика найпростіших. Особливості поділу на класи. Загальна характеристика класу саркодові та джгутикові, будова, розмноження на прикладі амеби звичайної та евглени зеленої. ([3], ст. 267-274; [7], ст. 298-300)

Тема 2.2. Лекція. Тип найпростіші. Клас споровики. Клас інфузорії. Загальна характеристика класу споровики та його представників. Загальна характеристика класу інфузорії. Будова, розмноження на прикладі інфузорія-туфелька. Значення найпростіших у природі та житті людини. ([3], ст. 267-274; [7], ст. 300-304)

Тема 2.3. Лекція. Тип кишковопорожнинні. Загальна характеристика кишковопорожнинних. Особливості поділу на класи. Клас гідрозой. Будова, живлення, розмноження на прикладі гідри. Поняття про регенерацію. ([5], т. III, ст. 85-86)

Тема 2.4. Лекція. Тип кишковопорожнинні. Загальна характеристика класу сцифомедузи та класу коралові поліпи. Будова, живлення, розмноження. ([3], ст. 281-283)

РОЗДІЛ 3. ЛЮДИНА ТА ЇЇ ЗДОРОВ'Я.

Тема 3.1. Лекція. Гігієнічні аспекти охорони здоров'я. Поняття про анатомію, фізіологію та гігієну. Фактори, що впливають на організм людини. ([3], ст. 367-374)

Тема 3.2. Лекція. Опорно-рухова система. Поняття про тканини. Типи тканин (епітеліальна, сполучна, м'язова, нервова тканини). Будова скелету. Відділи скелету. З'єднання, будова та склад кісток. М'язи, їхня будова і функції. ([7], ст. 393-399)

Тема 3.3. Лекція. Загальна характеристика м'язів, типи м'язів, їх розміри та форма. Поняття про кров. Плазма і форменні елементи крові. Імунітет. Зсідання крові. Групи крові та переливання крові. ([3], ст. 385-388)

Тема 3.4. Лекція. Кровообіг. Мале та велике коло кровообігу. Будова та робота серця. Цикли роботи серця. Автоматія серця. Пульс. Лімфа та її рух. ([3], ст. 388-400)

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- 1) Біологія 6-11. Тестові завдання / Під ред. С.В.Страшка. – К.: Генеза, 1999.
- 2) Біологія: Посібник для вступників до вузів / М.Є.Кучеренко, П.Г.Балан, Ю.Г.Верес та ін. – К.: Либідь, 1994.
- 3) Біологія / Під ред. В.А.Мотузного. – К.: Генеза, 1999.
- 4) Довідник з біології / Авт. Т.Л.Богданова, О.В.Брайон, О.В.Данилова та ін.; за ред. К.М.Ситника. – Київ: Наукова думка, 1998.
- 5) Педагогіка та психологія. Завдання та тести / Під ред. В.І.Бондаря. – К.: Генеза, 1993., т. 1,2.
- 6) Шкільні підручники з біології видавництва "Генеза" 1996-1999 років видання.
- 7) Биология: в 3-х томах. / Н. Грин, У. Статут, Д. Тейлор. - М.: Мир, 1990.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 52

КОНТРОЛЬНІ РОБОТИ – 19

САМОСТІЙНА РОБОТА – 25

ВСЬОГО – 96

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Добре засвоєння курсу історії України вимагає не тільки глибокого вивчення теоретичного курсу, осмислення попереднього історичного досвіду, хронології курсу, але і піднімає проблему історичної грамотності майбутніх студентів, формування їх історичної свідомості, без чого неможливе усвідомлення та форми соціального розвитку в їх історичній перспективі.

Викладення курсу історії України має **мету і завдання**. В результаті засвоєння курсу абітурієнт **повинен знати:**

- 1) предмет, завдання, мету курсу “Історія України”;
- 2) наукову періодизацію історії України;
- 3) основні джерела курсу та наукові історіографічні школи та напрями в україністиці;
- 4) головні наукові підходи до вивчення історії України в її сучасних державних межах;
- 5) хронологію основних подій історії України від найдавніших часів до сьогодення.

Повинен уміти:

- 1) чітко аналізувати історичні ознаки, події, процеси;
- 2) користуватися понятійним апаратом даної дисципліни;
- 3) характеризувати Україну на історичній карті (історико-етнографічні регіони, цивілізаційний підхід, автохтонізм і проблему зовнішніх впливів);
- 4) проводити аналогії, давати порівняльні характеристики основним історичним подіям;
- 5) характеризувати загальний історичний досвід українського народу;
- 6) давати оцінку основним урокам історії для наукового прогнозування майбутнього.

В цілому абітурієнт, опанувавши курс історії України, повинен бути спеціалістом не тільки з високим фаховим, а й загальнокультурним рівнем, носієм історичної культури, без якої нині неможливе вирішення завдань гуманітарного і демократичного відродження незалежної держави.

ЛЕКЦІЇ

Лекція 1

Тема: Вступ до предмету. Україна в давнину. Стародавні слов'яни.

Вступ. Історична наука в умовах незалежної України. Методологічні основи курсу історії України. Основні завдання і мета курсу історії України. Історіографія основних періодів історії українського народу. Наукова періодизація історії України.

Хронологічні рамки: з появи людини на території України (\approx 1 млн.р.т. - 1,5 млн.р.т.)

Питання:

1. Палеоліт. Залюднення території України.
2. Мезоліт – доба лука і стріл.
3. Племена неоліту. Виникнення землеробства і скотарства.
4. Енеоліт. Трипільська культура.
5. Епоха бронзи. Початок розкладу первіснообщинної формації.
6. Залізний вік: кіммерійці, скіфи і сармати.
7. Античні міста – держави Північного Причорномор'я.
8. Слов'яни в давнину. Держава Антів. Термін “Русь”. Утворення давньоруської ранньофеодальної держави з центром у Києві.

Література:

- 1) Давня історія України: У 2 кн. –К., 1994. Кн.1.
- 2) Дем'янов В.О. Що було до Русі? Історія русів у “Велесовій книзі” та сучасних історичних відомостях. –Рівне, 1994.
- 3) Бориськовський П.Й. Людина кам'яного віку на Україні. –К., 1970.
- 4) Греков Б.М. Скіфи. –К., 1977.

- 5) Залізняк І. Нариси стародавньої історії України. –К., 1994.
- 6) Каллістов Д.П. Північне Причорномор'я в античну епоху. –К., 1983.
- 7) Пасик Т. Трипільська культура. –К., 1980.
- 8) Палеоліт і неоліт України. –К., 1987.
- 9) Петров В.Г. Давні слов'яни та їх походження //УІЖ –1963. –№ 4.
- 10) Павленко І. Передісторія давніх Русів у світовому контексті. –К., 1994.
- 11) Сегода С. Кіммерійці. Скіфи. Сармати. // Наука і суспільство, 1993. –№ 5-6.

Історична проза:

1. Іванов В. Русь: Первозданна. –К., 1990.
2. Міщенко Д. “Синьоока Тивер”. –К., 1991. Т.1-2.

Лекція 17

Тема: Україна сучасна (на шляху до суверенітету та державної незалежності).

Хронологічні рамки: 1985 р. – сучасність

Питання:

1. Згуртування демократичних сил в умовах перебудови. Боротьба за державний суверенітет України.
2. Виникнення багатопартійності. Вибори до Верховної Ради та місцевих органів влади. Проголошення державного суверенітету та незалежності України.
3. Утворення Співдружності незалежних держав. Прийняття нової Конституції України.
4. Міжнародне визнання незалежності України.

Література:

- 1) Акт проголошення незалежності України. –К., 1991.
- 2) Головха Є. Політичний портрет України: загальні тенденції розвитку. –К., 1993.
- 3) Декларація про державний суверенітет України. Прийнята Верховною Радою Української РСР (16 липня 1990 р.). –К., 1990.
- 4) Прокоп М. Напередодні незалежності України. Спостереження та висновки. –Нью-Йорк; Львів, 1993.
- 5) Субтельний О. Розлад імперії та утворення національних держав: випадок України. // Сучасність. – № 12. – 1994.
- 6) Україна в цифрах у 1991 році: короткий статистичний довідник. –К., 1992.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

- 1) Апанович О. Гетьмани України і кошові отамани Запорізької Січі. –К., 1993.
- 2) Багалій Д. Нарис історії України. –К., 1994.
- 3) Баран В.К. Україна після Сталіна: нарис історії 1953-1985 рр. –Львів, 1992.
- 4) Баран В.К. Україна 1950-1960-х рр. Еволюція тоталітарної системи. –К., 1996.
- 5) Баран В.К., Козак Д., Терпиловський Р. Походження слов'ян. –К., 1991.
- 6) Бельбега І.О. Українська еліта. –Харків, 1999.
- 7) Білас І. Репресивно-каральна система в Україні, 1917-1953. Кн. 1-2. –К., 1994.
- 8) Богачевська-Хом'як М. Білим по білому. Жінки в громадянському житті України. 884-1939. –К., 1995.
- 9) Боечко В., Ганжа О., Захарчук Б. Кордони України: історична ретроспектива та сучасний стан. –К., 1994.
- 10) Борисейко В.Й. Курс української історії. –К., 1997.
- 11) Брайчевський М. Вступ до історичної науки. Навчальний посібник. –К., 1995.
- 12) Буздуган Ю.Й. Постіндустріальна система України (неефективна економіка). –К., 1993.

МАТЕМАТИКА

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 44

ПРАКТИЧНІ РОБОТИ – 44

САМОСТІЙНА РОБОТА – 30

КОНТРОЛЬНІ РОБОТИ – 10

ВСЬОГО – 128

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

У результаті вивчення елементарної математики абітурієнти повинні **знати**:

- основні визначення, теореми, твердження, правила та їх практичне застосування;
- доведення найважливіших теорем, які покладені в основу математичних методів, що вивчаються;
- властивості степенів та арифметичних коренів, властивості логарифмів;
- властивості степеневих, логарифмічних, показникових, тригонометричних та обернених тригонометричних функцій;
- графіки зазначених функцій;
- основні тригонометричні формули;
- види невизначеностей, визначення еквівалентних нескінченно малих величин, основні еквівалентності;
- загальний метод розв'язку раціональних, ірраціональних, показникових, логарифмічних нерівностей, що містять знак абсолютної величини;
- похідні основних елементарних функцій, правила диференціювання суми, добутку та частки двох функцій, правило диференціювання складної функції;
- принципи побудови графіків функції;
- властивості арифметичної та геометричної прогресій.

Уміти:

- користуватися методами математики при вивченні “вищої математики”, “математичного аналізу”, “лінійної алгебри та аналітичної геометрії”, “теорії ймовірностей та математичної статистики”;
- розв'язувати типові задачі із зазначених розділів;
- додавати, віднімати, множити та ділити дробові числа;
- спрощувати ірраціональні, логарифмічні та тригонометричні вирази;
- знаходити корені степеневих рівнянь;
- розкладати багаточлен на множники;
- перетворювати алгебраїчні вирази, що містять знак абсолютної величини;
- розв'язувати раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні рівняння та рівняння, що містять невідоме під знаком абсолютної величини; розв'язувати тригонометричні рівняння та рівняння, що містять обернені тригонометричні функції;
- розв'язувати системи зазначених рівнянь;
- обчислювати границі функцій, розкривати невизначеність;
- розв'язувати раціональні, ірраціональні, показникові, логарифмічні нерівності та нерівності, що містять знаки абсолютної величини; знаходити область визначення функції;
- знайти похідну від суми, добутку та частки двох функцій; знайти похідну від складної функції;
- досліджувати функцію та будувати її графік;
- знайти границю послідовності;
- оперувати з комплексними числами.

ЛЕКЦІЇ

РОЗДІЛ 1. АРИФМЕТИКА. АЛГЕБРА.

Лекція 1. Арифметичні дії з дробовими числами.

Лекція 3. Тотожні перетворення алгебраїчних виразів.

1. Властивості степенів та арифметичних коренів.

2. Спрощення ірраціональних алгебраїчних виразів.

Лекція 8. Показникові та логарифмічні рівняння.

1. Зведення показникового або логарифмічного рівняння до алгебраїчного рівняння.
Логарифмування та потенціювання.

2. Системи показникових та логарифмічних рівнянь.

РОЗДІЛ 3. ЕЛЕМЕНТИ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ.

Лекція 12. Границі функцій.

1. Види невизначеностей.

2. Нескінченно малі величини. Еквівалентні нескінченно малі.

3. Основні еквівалентності.

РОЗДІЛ 4. НЕРІВНОСТІ.

Лекція 13. Нерівності.

1. Раціональні нерівності. Метод інтервалів.

2. Ірраціональні нерівності.

3. Показникові та логарифмічні нерівності.

4. Тригонометричні нерівності.

V. ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

Практичне заняття 1-2. Арифметичні дії з дробовими числами.

Задачі [2] 1.001-1.013, 1.019, 1.022.

Практичне заняття 3-4. Тотожні перетворення алгебраїчних виразів.

Задачі [2] 2.017, 2.162, 2.212-2.214, 2.226, 2.232, 2.236, 2.270, 2.329, 2.356.

Практичне заняття 5-6. Алгебраїчні рівняння.

Задачі [2] 6.033, 6.051, 6.143, 6.148, 6.179, 6.194, 6.210, 6.256, 6.276, 6.302, 6.324.

Практичне заняття 7-8. Показникові та логарифмічні рівняння.

Задачі [2] 7.003, 7.006, 7.011, 7.040, 7.046, 7.207, 7.219, 7.313, 7.317, 7.329, 7.334

Практичне заняття 9. Тотожні перетворення тригонометричних виразів.

Задачі [2] 3.186, 3.203, 3.286, 3.310, 3.341-3.343, 3.353, 3.356.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1) Задачник по курсу математического анализа. Под ред. Н.Я. Виленкина. – Москва: «Просвещение», 1971. – 350 с.

2) Сборник задач по математике для поступающих во втузы. Под ред. М.И. Сканави. – Москва: Высш. шк., 1988. – 431 с.

3) Цыпкин А.Г., Пинский А.И. Справочник по методам решения задач по математике для средней школы. – Москва: Наука, 1989. – 576 с.

ХІМІЯ

РОЗПОДІЛ НАВЧАЛЬНОГО ЧАСУ

ЛЕКЦІЇ – 84

ПРАКТИЧНІ – 12

САМОСТІЙНА РОБОТА – 50

РАЗОМ – 146

МЕТА І ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Задачею курсу є підготовка слухачів для вступу до вищих навчальних закладів на інженерно-технологічні спеціальності. При засвоєнні курсу дати знання та навички з основних теоретичних і прикладних питань хімії:

- зокрема, основні поняття та закони хімії;
- будова атома;
- періодичний закон і система Д.І. Менделєєва;
- основні закономірності перебігу хімічних реакцій;
- розчини та основи електролітичної дисоціації;
- найважливіші класи неорганічних сполук;
- окисно-відновні реакції;
- основи неорганічної хімії;
- основи органічної хімії.

Для підвищення знань слухачів програмою передбачено виконання практичних робіт у вигляді виконання розрахункових задач і самостійної роботи. Самостійна робота слухачів виконується під керівництвом викладача у вигляді рішення задач.

ЛЕКЦІЇ

РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНА ХІМІЯ.

РОЗДІЛ 1.1. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ І ЗАКОНИ ХІМІЇ.

Тема 1.1.1. Атомно-молекулярне вчення в хімії.

Хімія як наука, її значення в хімічних промисловостях і народному господарстві. Найважливіші етапи розвитку хімії. Історична довідка про утвердження атомно-молекулярного вчення. ([1] с.3-6, [2] с.2-8)

Тема 1.1.2. Хімічні елементи.

Поняття про хімічні елементи з точки зору атомно-молекулярного вчення та їх поширення у природі. ([1] с.7-14, [2] с.10-12)

Тема 1.1.3. Прості та складні речовини. Алотропія.

Поняття про прості та складні речовини та можливі алотропічні їх перетворення. Причини виникнення алотропії. ([1] с.15-19, [3] с.14-19)

РОЗДІЛ 1.2. БУДОВА АТОМА ТА ХІМІЧНИЙ ЗВ'ЯЗОК.

Тема 1.2.1. Будова атома.

Сучасне вчення про будову атома. Ізотопи. Будова електронних оболонок атомів. Властивості атомів.

Практичне заняття. Складання електронних і графічних форм атомів. ([1] с.52-55, [3] с.32-33)

Тема 1.2.2. Хімічний зв'язок.

Види хімічного зв'язку та механізми їх виникнення. Ковалентний полярний і неполярний зв'язок, його направленість. Іонний та металевий зв'язок. ([1] с.55-58, [3] с.31-34)

Тема 1.2.3. Ступінь окислення. Валентність.

Валентність з точки зору будови атомів. Структурні формули. Ступінь окислення. ([1] с.58-61, [3] с.35-39)

РОЗДІЛ 2. НЕОРГАНІЧНА ХІМІЯ.

РОЗДІЛ 2.1. ГІДРОГЕН. ГАЛОГЕНИ.

Тема 2.1.1. Гідроген. Вода

Тема 2.2.2. Загальна характеристика галогенів і їх сполук. ([1] с.140 - 143, [3] с.87-89)

РОЗДІЛ 2.2. ПІДГРУПА ОКСИГЕНУ.

Тема 2.2.1. Загальна характеристика підгрупи оксисену.

Тема 2.2.2. Оксиген, його властивості.

Тема 2.2.3. Сульфур, його властивості та характерні сполуки. ([1] с.144 - 149, [3] с.90-97)

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Хомченко Г.П. Посібник з хімії для вступників до вузів. –К.: Вища школа, 1997.
2. Рейтер Л.Г., Степаненко О.М., Басов В.П. Теоретичні розділи загальної хімії. – К.: Каравела, 2003.
3. Астахов О.І., Касьяненко Г.І. Посібник з хімії для вступників до вузів. –К.: Вища школа, 1990.
4. Ткач В.П., Шаповалов А.І. Довідник з хімії. –К.: Вища школа, 1997.